Dosarul nr. 1-196/25

1-25176634-18-1-09122025

S E N T I N Ţ A

în numele Legii

06 martie 2026 or. Ștefan Vodă

Judecătoria Căușeni,

sediul Ștefan Vodă

Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Vitalie Fachira
Grefier Filip Moruz
Cu participarea:
Procurorului (acuzatorului de stat) Alexandru Covalenco și Diana Cernomorcenco
Avocatului părții vătămate Lilian Zavalișca
Avocatului inculpatului Mihail Țurcan
Părții vătămate Liudmila Iurco
Inculpatului Piotr Iurco

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română, *în ordinea procedurii generale*, cauza penală pe învinuirea,

lui Iurco Piotr Iosiv, *IDNP ***** născut la ***** domiciliat în raionul Ștefan Vodă, satul ***** cetățean al Republicii Moldova, studii medii, căsătorit, un copil minor la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, anterior judecat,*

- *prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 19 mai 2025 în baza art.201[1] alin.(2) lit. a) și a[1]) din Codul penal la 3 ani închisoare, suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani,*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin. (1) lit. b) din Codul penal,

- *cauza fiind examinată în termenul 18.12.2025-06.03.2026;*
- procedura de citare legală executată;
- în baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța

A C O N S T A T A T :

Iurco Piotr Iosiv, în perioada de timp cuprinsă între 20 mai 2025 până la sfârșitul lunii octombrie 2025, data și ora exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă, aflându-se la domiciliul amplasat în satul Răscăieții Noi, raionul Ştefan Vodă, urmărind scopul impunerii voinței şi controlului personal asupra părții vătămate Liudmila Iurco, care în corespundere cu prevederile art.133[1] din Codul penal, sunt membri de familie, inițiază conflicte cu ultima, în cadrul cărora o intimidează provocându-i stări de tensiune şi suferință psihică, acțiunile ultimului manifestându-se prin ofense, înjurare, aplicarea loviturilor peste diferite părți ale corpului, amenințări verbale cu aplicarea violenței, precum şi prin strigăte, provocându-i în așa mod sentimente de frică, îngrijorare față de siguranța proprie, fapte ce se întâmplă sistematic, acțiunile de intimidare fiind orientate în scopul autoafirmării proprii, impunerii voinței şi controlului personal asupra părții vătămate.

Tot el, Piotr Iurco, la 26 mai 2025, aproximativ ora 18:00, aflându-se la domiciliul amplasat în satul Răscăieții Noi, raionul Ştefan Vodă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în cadrul unui conflict iscat spontan, din motiv că partea vătămată Liudmila Iurco, i-a răspuns cu cuvinte necenzurate, acționând cu intenție directă, în scopul autoafirmării proprii, impunerii voinței şi controlului personal asupra părții vătămate, i-a aplicat părții vătămate Liudmila Iurco, aproximativ 4-5 lovituri cu pumnii în regiunea feței, cauzându-i potrivit raportului de constatare nr.202530P0110 din 27 mai 2025, echimoze în regiunea frontală, infra orbitală și nasului, excoriații în regiunea zigomatică, nasului, buzei superioare și genunchiului, care au fost produse în urma acțiunii traumatice a unui corp contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, au condiționat dereglarea sănătății de până la 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Acțiunile lui Piotr Iurco s-au desfășurat până la sfârșitul lunii octombrie 2025, data și ora exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, când fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, în scopul impunerii voinței şi controlului personal asupra părții vătămate, aflându-se la domiciliul amplasat în satul Răscăieții Noi, raionul Ştefan Vodă, a inițiat un conflict cu partea vătămată, iar ultima pentru a aplana conflictul a fugit de la domiciliu.

Aşadar, organul de urmărirea penală a calificat acţiunile lui Iurco Piotr Iosiv în baza art.201[1] alin. (1) lit. b) din Codul penal, adică *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei.*

Învinuirea înaintată inculpatului ***Iurco Piotr Iosiv*** în comiterea infracţiunilor indicate se bazează pe următoarele probe ale acuzării: Declaraţiile părţii vătămate Liudmila Iurco; Declarațiile martorului Galina Ravenco; Declarațiile martorului Valentina Osipov; Declarațiile martorului Andrei Bîtcă; Declarațiile martorului Ana Nigai; Raportul de constatare nr.202530P0110 din 27 mai 2025.

Inculpatul Iurco Piotr Iosiv în cadrul ședinței de judecată a declarat că, într-o zi de toamnă a anului 2025, a luat o sticlă de vin de acasă și a mers la fratele său. Liudmila a luat o farfurie de mâncare și au mers acolo împreună. Ulterior, s-au întors acasă, iar Liudmila a mai adus o sticlă de vin. La un moment dat, aceasta a venit cu leziuni la nas, prezentând sânge, și i-a spus să o ducă la nănașa pentru a se spăla. Nănașa i-a spus să meargă acasă, deoarece Liudmila adormise deja. A doua zi, potrivit inculpatului, s-au liniștit amândoi. A declarat că este adevărat că anterior o bătea pe Liudmila. A relatat că odată a izbit-o deoarece aceasta i-a alungat copilul de acasă, de la acel incident începând cearta. A menționat că uneori el începea cearta, alteori ea, iar conflictele erau generate de consumul de vin. A precizat că la data de 26 mai aceasta nu a fost lovită de el. A recunoscut că și-a bătut soția înainte de a intra în pușcărie, însă a susținut că după eliberare nu a mai bătut-o. Totuși, referindu-se la data de 23 mai, a declarat că a fost la Nina cu o sticlă de vin și că este posibil să o fi lovit atunci, dar nu își amintește exact. A menționat că s-au certat, a fost gălăgie, a îmbrâncit-o pe Liudmila și este posibil să o fi lovit cu pumnii, fiind în stare de ebrietate și neamintindu-și toate detaliile. A relatat că, într-o altă situație, după ce a fost cu vacile în deal și a consumat o sticlă de vin, iar seara a mai băut încă o sticlă, Liudmila a venit acasă și l-a numit în diferite moduri. A menționat că o dată aceasta l-a lovit cu un borcan de ardei în cap. A recunoscut că la data de 23 mai a aplicat violență fizică asupra Liudmilei. La întrebarea avocatului Mihail Țurcan, a declarat că o lovea pe Liudmila atunci când era în stare de ebrietate și că aceasta îl provoca, spunând că va suna la poliție. A menționat că ea i-a luat băiatul și el alerga după copil. A afirmat că persoana de la primărie a spus corect cele relatate. A declarat că a fugărit-o pe Liudmila și că ambii sunt vinovați pentru conflicte. La întrebarea procurorului Alexandru Covalenco, a declarat că și-a numit soția cu cuvinte urâte după ce a ieșit din pușcărie și că a lovit-o de aproximativ 3–4 ori după eliberare. A menționat că au existat situații în care ea nu dorea să întrețină relații intime, iar el o lua forțat și întreținea raporturi sexuale cu ea. A declarat că urmărea diferite materiale pe telefon și încerca să reproducă acele comportamente. A recunoscut că a strigat la soție după eliberare și că aceasta a fugit la vecină, nevrând să vină acasă deoarece el era beat. A afirmat că o iubește și că este gelos, din această cauză izbucnind certurile. A menționat că a lovit-o, fără a ști dacă aceasta prezenta vânătăi. A precizat că toate cele relatate se referă la perioada de după eliberarea sa din pușcărie. La întrebarea instanței,

a declarat că a participat la programe anti-alcool, că s-a prezentat la probațiune ori de câte ori a fost chemat, că a prestat muncă neremunerată și că în cadrul programelor stăteau pe scaune și li se ofereau explicații.

Partea vătămată Liudmila Iurco în ședință de judecată a comunicat că, la data de 20 mai inculpatul se afla acasă, în stare de ebrietate, iar ea a revenit de la serviciu, unde lucra la domnul Oleg, la frigider, în Ștefan Vodă. În jurul orei 17:00, inculpatul a numit-o cu cuvinte urâte, iar ea i-a răspuns în același mod. Acesta a tras-o de păr și a început să o bată. A încercat să fugă de acasă și s-a refugiat la vecina sa, Revenco Galina, unde a dormit o noapte. Dimineața a plecat la serviciu, iar la întoarcere inculpatul a început să o întrebe unde a fost și de ce merge la Galina. A declarat că majoritatea certurilor din familie aveau loc deoarece ea refuza să întrețină relații intime cu inculpatul. În astfel de situații, ea fugea la nănașa sa. A menționat că a dormit cu băiatul care i-a fost luat de asistența socială. Inculpatul venea beat și acolo, îi amenința și îi numea cu cuvinte urâte. A mai declarat că inculpatul are probleme și cheamă singur poliția, iar în timp ce acesta suna la poliție, ea fugea de acasă. La întrebarea procurorului Alexandru Covalenco, a declarat că, de când inculpatul a ieșit din pușcărie, au existat numeroase conflicte. A fost agresată fizic, iar la fața locului a intervenit sectoristul Bîtca Marin. A menționat că a fost bătută și la nănașa sa, după eliberarea inculpatului. Inculpatul o acuza că din cauza ei a ajuns la pușcărie. În prezența sectoristului, o numea cu cuvinte urâte. A fost supusă expertizei medico-legale. A declarat că a fost lovită la nas cu pumnii, trântită la pământ și lovită în spate cu pumnii. A afirmat că dacă inculpatul va reveni acasă, ea va pleca. De la eliberarea acestuia din detenție, a fost lovită de mai multe ori, însă nu a chemat mereu poliția, din rușine. De regulă, inculpatul era în stare de ebrietate și tot el chema poliția. A relatat că inculpatul căuta să consume alcool, iar dacă nu găsea în casă, pleca peste drum. O vecină l-a întrebat ce s-a întâmplat, iar el a spus că și-a bătut soția și a chemat poliția. A menționat că în stare de ebrietate inculpatul nu își dă seama ce face, este foarte gelos și o acuză că ar avea relații cu alți bărbați, acesta fiind motivul principal al conflictelor. A declarat că inculpatul l-a agresat și pe fiul lor, pentru că acesta o ducea la serviciu. Conflictele aveau loc la fiecare 1-2 săptămâni după eliberarea din pușcărie. Când era treaz, comportamentul său era normal. A subliniat că toate certurile porneau de la refuzul ei de a întreține relații intime, iar inculpatul o bătea pentru aceasta. Nu o lăsa în pace nici atunci când accepta să se culce cu el. El invoca dureri de picioare pentru a nu merge la muncă, în timp ce ea lucra. A recunoscut că, într-un conflict, a aruncat cu un borcan în capul inculpatului și i-a spart buza cu o furculiță, deoarece acesta era beat și o numea cu cuvinte urâte. A afirmat că a reacționat astfel pentru că nu mai putea răbda. A declarat că este mai bine fără el acasă. Nu mai consumă alcool de când inculpatul a revenit beat de la vânătoare cu un sac de făină. A precizat că nu mai are

prieteni și merge doar la nănașa sa și la Liuba. În timpul conflictelor, sărea gardul la Galina Revenco pentru a scăpa. A afirmat că din întreaga viață a trăit normal doar aproximativ trei ani. Inculpatul nu merge la muncă, însă o agresează. Nănașa sa, Valentina Osipov, este plecată, iar ea o anunța telefonic când era agresată. Inculpatul venea ulterior să-și ceară iertare, după care 4-5 zile era liniște, apoi conflictele reîncepeau. Din luna mai până în decembrie, s-a culcat cu frică, deoarece inculpatul o amenința că va veni și îi va omorî. A declarat că a trăit mai mult cu frică de el și că, din cauza situației create, a pierdut și copilul, în urma ședințelor. A relatat că anterior l-a iertat deoarece o ajutase câteva zile, însă ulterior agresiunile au continuat. Nu mai dorește să-l ierte, deși fiicele plecate în Franța o îndemnau să facă acest lucru. A menționat că fiul lor locuiește în aceeași casă, este căsătorit, iar Maxim a făcut curățenie în curte. A precizat că de la revenirea inculpatului din pușcărie s-a instalat haosul în familie. Asistența socială a fost prezentă la domiciliu. A reiterat că este mai bine fără inculpat acasă și că merge la nănașa sa pentru a bea ceai sau cafea. La întrebarea avocatului Lilian Zavalișca, a declarat că nu are pretenții materiale, întrucât inculpatul nu poate lucra și nu are ce să-i ofere. A solicitat aplicarea pedepsei conform legii, la discreția instanței. A afirmat că îi este frică de inculpat dacă acesta revine acasă. La întrebarea avocatului Mihail Țurcan, a declarat că a trăit împreună cu inculpatul 38 de ani, dintre care doar aproximativ 3 ani în liniște. Nu a divorțat din rușine față de rude și cu speranța că situația se va îmbunătăți. A menționat că uneori venea servită de la serviciu, iar inculpatul o certa, însă mai frecvent o certa pentru refuzul relațiilor intime. A afirmat că la vârsta actuală inculpatul nu înțelege ce înseamnă consimțământul. A precizat că inculpatul are doi frați, Valeriu și Andrei, unul fiind în Chișinău, iar celălalt acasă, unul fiind internat în spital. Au împreună 10 copii, dintre care 3 au decedat. Nu este decăzută din drepturile părintești și are un copil de 20 de ani. Fiul lor nu intervenea în conflicte, a făcut armata și s-a întors acasă în luna mai, ulterior căsătorindu-se. A declarat că nu are unde să plece în cazul unui divorț și se teme să locuiască împreună cu inculpatul. A menționat că ea a plătit acoperișul casei, însă inculpatul ar putea pretinde că locuința îi aparține. Inculpatul a lucrat ca electrician și la tractoare, iar după eliberare a muncit ocazional cu ziua în sat. Ea a fost cea care a întreținut în principal familia. Inculpatul mai aducea bani de la vânătoare sau din muncă, iar în ultima perioadă banii erau păstrați de ea. La întrebarea inculpatului, a declarat că a agresat-o și la nănașa sa. A afirmat că dorește ca acesta să execute pedeapsa cu închisoarea, deoarece dacă rămâne acasă va fi haos. A precizat că nu a mai fost la Galina Revenco decât pentru a dormi acolo, întrucât inculpatul venise și îl insultase pe Iura.

Martorul Valentina Osipov în ședință de judecată a comunicat că îl cunoaște foarte bine pe Piotr. La momentul producerii evenimentelor se afla peste hotare. Nora

sa, Osipov Liudmila, i-a transmis un video în care i-a arătat ce s-a întâmplat. A menționat că incidentul s-a produs la aproximativ două săptămâni după ce Piotr a ieșit din pușcărie. La acel moment nu a discutat direct cu doamna Liudmila, însă comunica cu nora sa și întreba despre aceasta. A declarat că Liudmila a fost bătută foarte tare și că la fața locului a intervenit poliția. A revenit acasă la data de 6 iunie. După această dată, Liudmila a venit la ea și i-a povestit despre episoadele de violență, relatând că era bătută grav atunci când Piotr era în stare de ebrietate. Potrivit declarației, conflictele erau generate de faptul că Piotr nu muncea, iar Liudmila venea obosită de la serviciu, în timp ce el căuta „dragoste" toată noaptea, așa cum i-a povestit Liudmila. A afirmat că a văzut-o pe Liudmila cu vânătăi după ce Piotr a ieșit din pușcărie, inclusiv la față și la gură. A mai declarat că Liudmila a fugit de acasă în acea perioadă, uneori la ea, dar mai des la vecina Galina, deoarece Piotr o ajungea din urmă. A precizat că acesta devenea agresiv când era beat, iar când era treaz era un om normal. Se întâmpla să consume alcool mai multe zile consecutiv, iar din această cauză izbucneau certurile. A menționat că Piotr folosea și cuvinte necenzurate la adresa soției sale. A relatat că Liudmila fugea frecvent la Galina, uneori la Ileana sau la ea, unde reușea să ajungă. În opinia sa, de la ieșirea din pușcărie Piotr nu s-a schimbat deloc. A afirmat că Liudmila a suferit foarte mult din cauza lui, că nu avea părinți sau frați, își ținea suferința în sine și îi era frică să divorțeze. A descris-o ca fiind o femeie tăcută și harnică, care a muncit toată viața și i-a întreținut pe toți. La întrebarea avocatului Mihail Țurcan, a declarat că în video-ul transmis de nora sa a văzut cum Liudmila avea fața plină de sânge. A menționat că i-a fost trimis acel video deoarece Liudmila a fugit la ei, iar ei s-au speriat văzând starea acesteia. A precizat că Liudmila fugea pentru că era bătută și avea vânătăi, pe care i le arăta frecvent. A declarat că aceasta venea aproape în fiecare săptămână la ei, stătea câte o săptămână, mergea la serviciu, iar după muncă revenea la ei, procedând astfel în mod repetat.

Martorul Andrei Bâtcă în ședință de judecată a comunicat că activează în Răscăieți din anul 2015 și îl cunoaște pe Piotr Iurco. A menționat că au existat adresări din partea familiei Iurco și că au fost înregistrate cazuri de violență în familie după ce acesta a ieșit din închisoare. A precizat că Piotr consuma băuturi alcoolice și că, în stare de ebrietate, este o persoană agresivă, nu ascultă, manifestă violență față de copii și familie și are un comportament neadecvat. A declarat că, în toate cazurile de violență, Piotr se afla în stare de ebrietate. După eliberarea din închisoare, din materialele acumulate, a aflat că Liudmila a fugit la vecini, fiind fugărită de soț. A menționat că, din câte cunoaște, în familie muncește mai mult soția, fără a exclude că și Piotr mai face unele treburi casnice. A precizat că incidentul din 26 mai nu a fost documentat de el. A declarat că, în perioada de după eliberarea din închisoare, Liudmila a fost agresată la

domiciliu. A fost telefonat de fina lor și a dispus efectuarea unei expertize pentru stabilirea leziunilor corporale. Din discuțiile purtate, a înțeles că aceasta a fost agresată fizic de soț. Motivul conflictelor era gelozia, iar Liudmila nu dorea să întrețină relații atunci când Piotr se afla în stare de ebrietate. La întrebarea instanței, a declarat că a existat un ordin de restricție până la momentul eliberării lui din închisoare. A menționat că Piotr este luat la evidență în calitate de agresor familial, fiind înregistrat din luna martie. A precizat că, la un moment dat, Liudmila se afla la nănașa lor, motiv pentru care nu a fost emis un nou ordin de restricție. Ulterior, a fost eliberată o îndreptare, iar situația a rămas astfel. La întrebarea avocatului Mihail Țurcan, a declarat că au mai fost eliberate îndreptări, însă nu au fost întocmite procese-verbale. S-a explicat posibilitatea emiterii unui ordin de protecție. A menționat că bănuia că Liudmilei îi era frică și că inițial nu a observat un pericol real imediat. La întrebarea inculpatului, a declarat că inculpatul și-a bătut soția. La întrebarea procurorului Eugeniu Gogu, a declarat că inițiatorul conflictelor este Iurco Piotr.

Martorul Ana Nigai în ședință de judecată a comunicat că, activează în calitate de asistent social în satul Răscăieți din 13 decembrie 2021 și acordă ajutor bătrânilor și victimelor violenței în familie. A menționat că a fost informată prima dată de polițistul de sector, printr-o sesizare, că la domiciliul lui Piotr Iurco a fost agresată soția și fiica acestuia. S-a deplasat la fața locului și a observat că fiica avea probleme la cap, iar soția prezenta vânătăi pe față. A discutat cu membrii familiei, intervenția fiind orientată în special în privința copiilor, întrucât în familie se afla un copil minor. A declarat că s-a luat decizia de a scoate copiii din familie pentru siguranța lor. Ulterior, a mai mers la familie, perioadă în care Piotr Iurco era deja reținut. După revenirea acestuia în localitate, din spusele Liudmilei, a înțeles că s-au repetat cazurile de violență. A precizat că a aflat că aceasta ar fi fost mușcată și bătută. Când au dorit să-i ofere ajutor, Liudmila a refuzat, explicând că pleacă de obicei la nașa lor, unde Piotr nu se apropie. A menționat că au fost prezenți la fața locului la sesizare și atunci au aflat despre existența problemelor în familie. La întrebarea procurorului Diana Cernomorcenco, a declarat că sesizarea a apărut prin primăvară. Inițial lucra cu fiica lor, pe care voia să o ajute și o ținea la evidență, fără a avea pretenții față de părinți. Prin intermediul fiicei a cunoscut familia. Când a apărut cazul de violență, copiii au fost înlăturați și duși în siguranță, iar soția a rămas acasă. S-a deplasat la fața locului împreună cu echipa multidisciplinară, motivul intervenției fiind siguranța copiilor. A menționat că, după ce Liudmila l-a iertat pe soț, a refuzat să ofere anumite informații. Când se afla într-o stare gravă, oferea informații. Despre caz a aflat de la poliția de sector, familia fiind monitorizată. Liudmila comunica faptul că copiii sunt acasă și că este liniște. A declarat că, de fiecare dată când a mers în vizită la familie, Piotr nu s-a comportat urât în prezența lor. Din spusele Liudmilei, atunci

când acesta consuma alcool o bătea. Doar în cazul concret de violență Liudmila a spus că nu se apropia de casă din cauza fricii. Din relatările Liudmilei, a înțeles că atunci când Piotr provoca probleme, aceasta pleca la nașa ei, unde se simțea în siguranță. A precizat că pleca de mai multe ori și rămânea mai multe zile, neștiind dacă mergea și în alte locuri. Știe că aceasta nu dormea acasă în acele perioade. A declarat că își menține declarațiile anterioare date la poliție, menționând că a trecut timp și a mai uitat unele detalii. La întrebarea avocatului Mihail Țurcan, a declarat că personal a văzut-o pe soția lui Piotr cu vânătăi pe față și mușcată. Liudmila i-a spus personal că soțul o bătea. A precizat că aceasta s-a întâmplat în primăvară, când fiica avea capul spart. După eliberarea lui Piotr, nu a mai văzut-o pe soție. Din spusele soției, Piotr chema prieteni acasă. A menționat că au dorit să verifice produsele alimentare din gospodărie, însă nu li s-a permis. La întrebarea inculpatului, a declarat că nu a văzut-o pe soția inculpatului în stare de ebrietate și nici nu a văzut-o stând la masă și consumând alcool. La întrebarea procurorului Diana Cernomorcenco, a declarat că, după aplicarea ordinului de restricție, a doua zi s-a deplasat la domiciliul Liudmilei, iar atunci Piotr Iurco a încălcat ordinul de restricție. A mai menționat că, în primăvară, a fost apelată de fiicele care locuiesc în Franța, acestea rugând-o pe mama lor să-l ierte pe tată. De asemenea, Liudmila a comunicat că copiii se află în condiții bune.

Martorul Galina Ravenco în ședință de judecată a comunicat că îl cunoaște pe Iurco Piotr, acesta fiind vecinul său din satul Răscăieți. A menționat că Iurco Piotr este o persoană brutală și aplică violență asupra soției. De la revenirea acestuia din pușcărie, nu a fost ascultător și a aplicat violențe asupra soției sale. A relatat că soția acestuia a dormit la ea, fiind bătută și fugărită. A precizat că Liudmila venea la ea încă din luna noiembrie, dar și anterior, pe parcursul vieții. Venea și îi spunea că este bătută și fugărită, sărea gardul pentru a ajunge la ea. A declarat că din luna mai a observat-o pe Liudmila vânătă la față și că uneori avea maioul rupt. A menționat că conflictele apăreau din cauza stării de ebrietate a lui Iurco Piotr. Când era treaz, era un om normal, însă când consuma băuturi alcoolice, putea bea și trei zile la rând. O numea pe soție cu cuvinte urâte. A afirmat că soția lui Piotr se teme foarte tare de acesta. Chiar în dimineața respectivă i-a spus să vină și să declare tot cum a fost. A precizat că Liudmila se teme să vină acasă și că în prezent doarme la feciorul ei. A declarat că odată cu răcirea vremii au început certurile în familie, iar Liudmila dormea câte trei zile la ea. Mai mergea și la doamna Iuliana sau la nașa sa pentru a dormi. La poliție nu spunea tot. Piotr suna la poliție de fiecare dată. A menționat că Liudmila lucrează și, uneori, mai consumă alcool, însă Piotr este cel care inițiază toate conflictele. El muncește uneori, când dorește, însă familia este întreținută în principal de Liudmila, care muncește și face cumpărăturile. A mai declarat că Liudmila l-a iertat, crezând că Piotr se va corecta, însă

acesta nu s-a schimbat. La întrebarea avocatului Mihail Țurcan, a comunicat că Piotr a intrat și în casa ei, în a treia zi, și a început să o numească pe Liudmila cu cuvinte necenzurate și să o cheme acasă. A declarat că Liudmila venea la ea plină de sânge. A menționat că Liudmila nu făcea abuz de băuturi spirtoase. Uneori consuma alcool împreună cu ceilalți, însă nu provoca gălăgie. Piotr mergea uneori cu vacile, dar se plângea că îl dor picioarele, iar cea care muncea mai mult era Liudmila. La întrebarea inculpatului, a comunicat că Liudmila mai servește alcool, însă nu face gălăgie precum acesta. A afirmat că Piotr lucrează, dar Liudmila ține gospodăria și că aceasta are datorii din cauza lui. A declarat că i-a oferit Liudmilei un pahar de bere la începutul anului școlar, însă nu a făcut abuz de alcool. A mai menționat că l-a văzut pe Piotr făcând gălăgie și aruncând cu coada de topor în televizor.

Culpa inculpatului ***Iurco Piotr Iosiv*** în comiterea infracţiunii se dovedeşte şi prin materialele dosarului, administrate în şedinţa de judecată, şi anume:

- Raportul de constatare nr.202530P0110 din 27 mai 2025, potrivit căruia la examinarea medico-legală primară a numitei Iurco Liudmila, s-a constatat: echimoze în regiunea frontală, infraorbitală și nasului, excoriații în regiunea zigomatică, nasului, buzei superioare și genunchiului, care au fost produse în urma acțiunii traumatice a unui corp contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, au condiționat dereglarea sănătății de până la 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. /f. d. 32-33/

Audiind declaraţiile inculpatului, părţii vătămate, martorilor, studiind materialele cauzei penale, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că în şedinţa de judecată şi-a găsit confirmare vinovăţia lui Iurco Piotr Iosiv în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) din Codul penal, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei.

La caz, cu toate că inculpatul Iurco Piotr Iosiv în şedinţa de judecată vinovăţia în cele incriminate nu a recunoscut-o, vina acestuia se dovedeşte prin probele administrate în cauza penală.

Așadar, potrivit alin. (2) al art. 389 Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Potrivit alin. (1) al art. 389 Cod de procedură penală – sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanţa de judecată.

În materie de încadrarea juridică a faptei, instanța atestă că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întrunește elementele infracțiunii de comiterea căreia este învinuită. Așadar, în continuare instanța de judecată va verifica corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror.

Instanța de judecată reține că *obiectul juridic* special al infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. b) din Codul penal îl constituie relațiile sociale privind conviețuirea familială bazată pe respect reciproc, integritate fizică și psihică, libertatea voinței și siguranța membrilor familiei. În speță, aceste relații au fost grav afectate prin conduita inculpatului Piotr Iurco față de soția sa, partea vătămată Iurco Liudmila, cu care a conviețuit în cadrul aceleiași gospodării, fiind întrunite cerințele legale privind raportul de familie.

Latura obiectivă se exprimă prin acțiuni repetate de intimidare și violență, apte să creeze victimei o stare de temere și constrângere, în scopul impunerii voinței agresorului. Din declarațiile inculpatului rezultă recunoașterea unor acte de agresiune și constrângere: „Recunosc că pe 23 mai că am aplicat violență fizică asupra Liudmilei.”; „Am îmbrâncit-o pe Liudmila și posibil că am lovit-o cu pumnii.”; „O loveam pe Liudmila atunci când eram în stare de ebrietate.”; „Am numit cu cuvinte urâte pe soția mea de când am ieșit din pușcărie.”; „Am lovit de vreo 3-4 ori de când am ieșit din pușcărie.”; „O luam forțat și mă culcam cu ea.”; „Am strigat la soție de când am ieșit din pușcărie.”

Declarațiile părții vătămate confirmă caracterul intimidant și repetat al conduitei: „el m-a numit urât și eu l-am numit urât înapoi, m-a tras de păr și a început a mă bate.”; „M-a lovit la nas cu pumnii.”; „Mă tăvălește pe jos și mă lovește în spate cu pumnii.”; „Din mai până în decembrie, eu mă culcam cu frică din cauza lui.”; „El zicea că o să vină și o să ne omoare.”; „Am trăit mai mult cu frică de el.”; „Îmi este frică de el dacă vine acasă.”; „Când erau conflicte în familie eu săream gardul la Galina Ravenco, fugeam ca să nu mă ajungă din urmă.”

Martorii confirmă starea de temere și comportamentul de fugă al victimei: potrivit martorului Galina Ravenco, „Ea sărea gardul mereu”; iar martorul Bîtcă Andrei a arătat că „inițiatorul conflictelor este Iurco Piotr.” Martorul Nigai Ana a declarat că partea vătămată a comunicat că „soțul o bătea” și că „nu se apropia acasă pentru că avea frică.”

Consecințele faptelor sunt confirmate și prin raportul de constatare medico-legală nr. 202530P0110 din 27 mai 2025, care atestă existența echimozelor și excoriațiilor produse prin lovire cu corp contondent dur, ce au determinat dereglarea sănătății pe o durată de până la 6 zile, calificată drept vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Ansamblul probator demonstrează că acțiunile inculpatului nu au fost izolate, ci repetitive, exercitate în context de gelozie și consum de alcool, având ca efect crearea unei stări continue de temere, determinând victima să părăsească frecvent domiciliul, să se refugieze la vecini sau rude și să declare explicit că trăiește în frică. Prin aceasta, s-a realizat elementul material al intimidării în scop de impunere a voinței și controlului personal asupra victimei, inclusiv în privința relațiilor intime și a libertății de mișcare.

Latura subiectivă este caracterizată prin intenție directă. Inculpatul a conștientizat caracterul violent și intimidant al acțiunilor sale, a prevăzut consecințele acestora asupra victimei și a urmărit impunerea voinței sale, inclusiv prin constrângere fizică și verbală. Afirmațiile sale potrivit cărora „O loveam pe Liudmila atunci când eram în stare de ebrietate" și „O luam forțat și mă culcam cu ea" denotă reprezentarea și acceptarea rezultatului faptei, consumul de alcool nefiind de natură să înlăture caracterul intenționat al conduitei.

Subiectul infracțiunii este unul special – membru al familiei. Inculpatul Piotr Iurco are calitatea de soț al părții vătămate, conviețuind împreună o perioadă îndelungată și având copii comuni, ceea ce întrunește cerința legală privind raportul de familie. Acesta este o persoană fizică responsabilă penal, aflată la evidența organelor de poliție în calitate de agresor familial, aspect ce confirmă caracterul repetat al comportamentului violent.

Prin urmare, instanța constată că sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. b) Cod penal, adică violența în familie sub forma intimidării în scop de impunere a voinței și controlului personal asupra victimei.

Privind gravitatea infracţiunii săvârşite, instanţa, conform art. 16 Cod penal, atestă că infracţiunea dată, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor ***mai puțin grave***.

La stabilirea pedepsei inculpatului Iurco Piotr Iosiv, instanţa de judecată, în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, va ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, de influenţa pedepsei aplicate.

Totodată, privind persoana celui vinovat instanţa a stabilit că, **Iurco Piotr Iosiv** se caracterizează negativ (f.d. 148), nu este angajat oficial în câmpul muncii, anterior a fost judecat pentru comiterea unei infracțiunii similare, la evidența medicului narcolog și medicului psihiatru nu se află.

Circumstanţe atenuante nu au fost stabilite.

Circumstanțe agravante au fost stabilite de instanță și anume, săvârșirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară.

Acuzatorul de stat a menționat că inculpatul este învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. b) CP. Cauza a fost examinată în procedură generală, iar inculpatul nu și-a recunoscut vina. În cadrul cercetării judecătorești a fost audiată partea vătămată Liudmila Iurco, care a confirmat că, după ce inculpatul a ieșit din închisoare, și-a continuat comportamentul violent în familie. La dosar este anexată expertiza medico-legală, care confirmă existența vătămărilor corporale cauzate prin aplicarea violenței fizice și infirmă versiunea potrivit căreia partea vătămată ar fi căzut singură și s-ar fi accidentat. A fost audiată în calitate de martor Galina Ravenco, care a confirmat declarațiile părții vătămate. Aceasta a relatat că partea vătămată doarme la domiciliul ei, deoarece inculpatul aplică violență fizică. De asemenea, a confirmat că,

după ce a ieșit din închisoare, inculpatul nu s-a corectat și a continuat să manifeste violență. Menționează că inculpatul a mai fost condamnat anterior la 3 ani de închisoare cu suspendare pentru violență în familie, având aceeași victimă. Pedeapsa aplicată anterior nu și-a atins scopul, întrucât acesta nu s-a corectat. Totodată, a fost tras la răspundere contravențională de 11 ori. Partea vătămată nu a înaintat pretenții materiale sau morale. Infracțiunea imputată prevede pedeapsa cu închisoare de până la 4 ani, iar scopul principal al pedepsei este reeducarea inculpatului. În aceste condiții, a solicitat instanței să-l recunoască vinovat pe Piotr Iurco și să-l condamne la 3 ani și 11 luni de închisoare în penitenciar de tip semiînchis. A solicitat, de asemenea, încasarea cheltuielilor judiciare, din contul inculpatului, în sumă de 128 lei. Corpuri delicte sau mijloace materiale de probă nu sunt. Consideră necesară prelungirea măsurii preventive până la rămânerea definitivă a sentinței și sesizarea Biroului de Probațiune.

Apărătorul părții vătămate a comunicat că susține poziția acuzatorului. Consideră că vinovăția inculpatului a fost probată prin declarațiile martorilor și ale părții vătămate. Din declarațiile acesteia rezultă că îi este frică să mai locuiască împreună cu Piotr Iurco. Apreciază că aplicarea unei pedepse neprivative de libertate ar pune în pericol viața și sănătatea părții vătămate. Pedeapsa solicitată este una echitabilă și nu vor fi puse în pericol viața și sănătatea victimei prin aplicarea acesteia. Partea vătămată nu a invocat prejudicii materiale sau morale, iar noi nu avem pretenții. În ceea ce privește cuantumul pedepsei, se solidarizează cu poziția acuzatorului.

Inculpatul și apărătorul acestuia a relatat că Piotr Iurco nu își recunoaște vinovăția și declară că nu a comis faptele imputate. Acesta consideră că declarațiile împotriva sa sunt mincinoase și că persoanele respective au resentimente față de el. Susțin că incidentele aveau loc atunci când partea vătămată era în stare de ebrietate, situație în care îl provoca pe inculpat. Afirmă că partea vătămată a căzut singură și s-a accidentat, iar martorii audiați nu au văzut direct presupusele acte de violență, ci au relatat doar din auzite. Consideră că leziunile corporale s-au produs în urma căderii victimei, aflate în stare de ebrietate. De asemenea, apreciază că declarațiile părții vătămate reprezintă o modalitate de a se despărți de soț, aceasta declarând că îi este rușine să divorțeze. În opinia sa, nu există suficiente probe care să confirme comiterea infracțiunii. Chiar și în ipoteza în care instanța îl va recunoaște vinovat pe Piotr Iurco, consideră că pedeapsa solicitată este prea severă. Deși fapta ar fi fost comisă în termenul de probă, solicită să se țină cont de vârsta inculpatului, starea sa de sănătate și faptul că are copii la întreținere. În eventualitatea unei condamnări, a solicitat aplicarea unei pedepse minime.

În *ultimul cuvânt* inculpatul a menționat că susține avocatul, nu mai dorește să umble pe drumuri.

Instanța apreciază pledoariile apărării ca fiind neîntemeiate, acestea nefiind susținute de ansamblul probelor administrate în cauză și fiind infirmate în mod direct de materialul probator acumulat.

În primul rând, susținerea inculpatului că nu a comis faptele imputate și că declarațiile împotriva sa ar fi mincinoase, determinate de pretinse resentimente ale părții vătămate și ale martorilor, este contrazisă chiar de propriile sale declarații. Inculpatul a

afirmat în mod expres: „Recunosc că pe 23 mai că am aplicat violență fizică asupra Liudmilei.”, „Am îmbrâncit-o pe Liudmila și posibil că am lovit-o cu pumnii.”, „O loveam pe Liudmila atunci când eram în stare de ebrietate.”, „Am lovit de vreo 3-4 ori de când am ieșit din pușcărie.” și „O luam forțat și mă culcam cu ea.”. Aceste afirmații constituie recunoașteri directe ale unor acte de violență fizică și constrângere, incompatibile cu poziția procesuală de negare totală a vinovăției. Or, instanța nu poate reține, în mod selectiv, doar acele pasaje favorabile inculpatului și ignora declarațiile sale auto-incriminatorii, care se coroborează cu celelalte probe din dosar.

În al doilea rând, teza apărării potrivit căreia leziunile corporale s-ar fi produs prin cădere accidentală, pe fondul stării de ebrietate a părții vătămate, este infirmată de concluziile raportului de constatare medico-legală nr. 202530P0110 din 27 mai 2025, care stabilește că echimozele și excoriațiile au fost produse „în urma acțiunii traumatice a unui corp contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune”. Mecanismul de producere constatat științific este compatibil cu lovirea activă și repetată, nu cu o simplă cădere accidentală. Mai mult, localizarea leziunilor (regiunea frontală, infraorbitală, nazală, zigomatică, buza superioară, genunchi) relevă o pluralitate de zone traumatizate, ceea ce exclude caracterul singular și accidental al producerii acestora. Instanța reține că ipoteza unei căderi unice nu poate explica în mod rezonabil distribuția și natura leziunilor constatate.

În al treilea rând, apărarea invocă faptul că martorii nu ar fi asistat direct la acte de violență, relatând doar aspecte auzite. Or, instanța constată că declarațiile martorilor nu se limitează la simple afirmații indirecte, ci conțin percepții nemijlocite asupra consecințelor faptelor: aceștia au văzut partea vătămată cu vânătăi, cu fața plină de sânge, au constatat comportamentul de fugă repetată al acesteia și starea de temere manifestă. Martorii au relatat că victima dormea frecvent la ei, sărea gardul pentru a scăpa de inculpat și manifesta frică constantă de a reveni la domiciliu. În cauzele de violență în familie, caracterizate prin comiterea faptelor în spațiul privat, în lipsa altor persoane, probațiunea se realizează în mod firesc prin coroborarea declarațiilor victimei cu probele medico-legale și cu declarațiile martorilor care percep consecințele și contextul faptic. Lipsa unui martor ocular direct nu echivalează cu inexistența faptei, atât timp cât probele indirecte sunt concordante, constante și convergente.

În ceea ce privește afirmația apărării că partea vătămată l-ar fi provocat pe inculpat sau că incidentele aveau loc pe fondul consumului de alcool al acesteia, instanța reține că, chiar și în ipoteza unei stări conflictuale reciproce, aceasta nu justifică și nu exonerează răspunderea penală pentru acte de violență sau intimidare. Răspunderea penală este personală, iar eventualele provocări verbale nu legitimează aplicarea de lovituri, constrângerea fizică sau exercitarea unui control intimidant asupra soției.

De asemenea, invocarea stării de ebrietate a inculpatului nu constituie cauză justificativă sau de neimputabilitate, ci, dimpotrivă, relevă un tipar comportamental repetitiv, asumat de către acesta, care a recunoscut că în mod obișnuit o lovea atunci când consuma alcool.

Instanța nu poate reține nici susținerea potrivit căreia declarațiile părții vătămate ar reprezenta o strategie de a se despărți de soț. Din materialul probator rezultă contrariul:

partea vătămată a tolerat timp îndelungat comportamentul violent, a iertat inculpatul în repetate rânduri și a manifestat reținere în a sesiza autoritățile. Această conduită este incompatibilă cu ipoteza unei denunțări calomnioase motivate exclusiv de intenția de divorț. Mai mult, declarațiile sale sunt constante, detaliate și se coroborează cu probele obiective și cu recunoașterile parțiale ale inculpatului.

Prin urmare, instanța constată că ansamblul probelor administrate: declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor, concluziile medico-legale și propriile afirmații ale inculpatului, formează un sistem probator coerent, logic și convergent, care dovedește dincolo de orice dubiu rezonabil comiterea infracțiunii.

În consecință, apărările formulate de inculpat și de apărătorul acestuia reprezintă simple susțineri defensive, lipsite de suport probator și menite să eludeze răspunderea penală, motiv pentru care instanța le respinge ca nefondate.

Instanța de judecată reține că prin prevederile art. 61 al Codului penal legiuitorul a prevăzut și a reglementat pedeapsa ca măsură de constrângere a statului față de condamnat. Astfel, „(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

(2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Analizând în cumul circumstanţe expuse *supra*, starea socială, audiind în dezbaterile judiciare procurorul, apărătorul părții vătămate şi apărătorul inculpatului, ultimul pledând pentru adoptarea unei sentințe de achitare, instanţa de judecată reţine, că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale.

Totodată, convingerea instanței cu privire la necesitatea reeducării inculpatului prin aplicarea unei pedepse penale este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită fapta, amploarea și pericolul pe care violența în familie îl reprezintă pentru securitatea, sănătatea și chiar viața membrilor familiei. Astfel de acțiuni afectează grav relațiile sociale menite să protejeze dreptul fiecărei persoane la integritate fizică și psihică, la demnitate și la un mediu familial sigur, ferit de abuzuri. Violența în familie subminează valorile fundamentale ale societății, provocând suferințe directe victimelor și generând consecințe emoționale și sociale pe termen lung, ceea ce impune o intervenție fermă din partea autorităților pentru a preveni și descuraja astfel de comportamente.

Potrivit art. 201^1 alin. (1) lit. b) Cod penal, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei, ***se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.***

În conformitate cu art. 75 alin. (2) Cod penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter

excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Referitor la posibilitatea aplicării pedepsei alternative sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în privința lui Iurco Piotr Iosiv, instanța de judecată reține că în cadrul ședinței de judecată, inculpatul a declarat că nu este angajat oficial în câmpul muncii, are la întreținere 1 copil minor, în aceste circumstanțe, ineficiența executării practice a pedepsei face ca aceasta să capete un caracter iluzoriu, adică pur formal, golit de conținut reeducativ și coercitiv. Jurisprudența constantă a Curții Supreme de Justiție a subliniat că, atunci când există riscul ca pedeapsa să nu poată fi executată efectiv, aceasta nu mai poate fi considerată „suficientă”, deoarece nu ar mai atinge scopul reeducării inculpatului și descurajării repetării comportamentului infracțional.

Totodată, fapta comisă de inculpat este sancționată de art. 201^1 alin. (1) lit. b) Cod penal, violența în familie manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei. Gravitatea infracțiunii, coroborată cu circumstanțele personale ale inculpatului, impune aplicarea unei pedepse cu un grad mai înalt de constrângere, în concret – pedeapsa închisorii, care se dovedește a fi singura măsură capabilă să realizeze efectiv scopurile prevăzute de art. 61 Cod penal, în special protecția valorilor sociale lezate și prevenirea recidivei.

Prin urmare, instanța de judecată reține că, în contextul concret al cauzei, pedeapsa alternativă a muncii neremunerate în folosul comunității nu ar putea fi executată cu eficiență, ceea ce o face neadecvată și insuficientă pentru a servi scopurilor prevăzute de lege. Din acest motiv, aplicarea unei pedepse privative de libertate este nu doar justificată, ci și necesară și proporțională cu fapta comisă și situația personală a inculpatului.

La caz, instanța consideră că pedeapsa solicită de procuror – închisoarea pe un termen 3 ani și 11 luni este una excesivă pentru faptele comise. La acest capitol instanța menționează că pedeapsa penală nu are drept obiectiv pedepsirea *per se* a inculpatului, ci mai degrabă contribuirea la reeducarea și corijarea sa în sensul în care acesta să nu mai comită în viitor fapte penale.

Conducându-se de criteriile de stabilire a pedepsei analizate anterior, reieșind din caracterul infracțiunii săvârșite, care, potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, personalitatea inculpatului Iurco Piotr Iosiv, având antecedente penale nestinse, nefiind reținute circumstanțe atenuante, fiind reținută circumstanța agravantă de comitere anterior a unei infracțiuni similare, precum și luând în considerație aspectul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția de comiterea infracțiunii imputate, ***instanța de judecată apreciază că în privința inculpatului Iurco Piotr Iosiv***, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute art. 201^1 alin. (1) lit. b) Cod penal, ***este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.***

Potrivit prevederilor art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârșite cu intenţie. Având în vedere că inculpatul Iurco Piotr Iosiv a fost condamnat pentru comiterea unor infracțiuni ce fac parte din categoria infracțiunilor mai puţin grave, acesta urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de judecată nu mai poate acorda credibilitate declarațiilor inculpatului Iurco Piotr Iosiv, referitoare la faptul că nu a comis fapte de violență în familie. Comportamentul său ulterior demonstrează în mod clar că aceste declarații au un caracter formal, fiind contrazise de persistenta în încălcarea normelor legale. De asemenea, instanța observă că, în pofida condamnărilor sale anterioare, inculpatul a continuat să manifeste o atitudine iresponsabilă și neglijentă, punând în pericol viața și sănătatea membrilor familiei.

Instanța constată că, prin săvârșirea faptei de violență în familie, inculpatul Iurco Piotr Iosiv a demonstrat o sfidare evidentă față de ordinea de drept. Această conduită denotă nu doar o indiferență față de obligațiile legale impuse, dar și o periculozitate socială sporită.

Prin urmare, instanța consideră că aplicarea unei pedepse privative de libertate, cu executare imediată, este necesară atât pentru a preveni repetarea unor astfel de acte intenționate, cât și pentru a reafirma autoritatea legii și protecția comunității. În acest context, doar prin izolarea inculpatului se poate asigura că comportamentele periculoase, care pot pune în pericol viața și sănătatea altora, vor fi întrerupte.

Instanța subliniază că, în stabilirea pedepsei, aceasta trebuie să fie proporțională cu gravitatea faptei comise și să îndeplinească scopul reeducativ și preventiv. În cazul de față, inculpatul Iurco Piotr Iosiv, fiind la doua abatere similară, potrivit cazierului

contravențional, în perioada 2015-2022, a fost tras la răspundere contravențională de 11 ori, nu a demonstrat nicio schimbare de atitudine. Persistența sa în încălcarea legii arată că pedepsele anterioare nu au avut efectul dorit de corectare.

În acest context, instanța concluzionează că, având în vedere periculozitatea faptei și comportamentul inculpatului, nu este oportună aplicarea unor măsuri mai blânde, iar pedeapsa cu închisoare rămâne cea mai adecvată soluție.

În susținerea soluției sale privind aplicarea pedepsei penale pentru comiterea infracțiunii în cauză, instanța menționează că la individualizarea pedepsei, în afară de stabilirea tuturor criteriilor generale, ținând cont de circumstanțele specifice ale cauzei, dar și de personalitatea inculpatului, instanța stabilește nu doar cuantumul pedepsei, dar și modul de executare al acesteia. În cazul de față, analizând posibilitatea aplicării art. 90 sau al art. 90^1 din Codul penal, instanța constată că nu este posibilă și oportună aplicarea prevederilor privind suspendarea totală sau parțială a executării pedepsei.

În ședința de judecată procurorul în Procuratura Căușeni Alexandru Covalenco, a solicitat încasarea de la Iurco Piotr Iosiv în contul bugetului de stat a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în sumă de 128 lei.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) și alin. (2) pct. 5) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare sunt suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Din cheltuielile judiciare fac parte inclusiv cheltuielile în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare (…).

Potrivit art. 143 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale.

În această cauză au fost suportate următoarele cheltuieli judiciare: pentru efectuarea raportului de constatare nr.202530P0110 din 27 mai 2025 (f. d. 33), în sumă de 128 lei.

Având în vedere că în situația condamnării persoanei, în fiecare caz particular, instanța are drept discreționar de a decide în seama cui va trece cheltuielile de judecată potrivit prevederilor alin. (1) și alin. (2) al art. 229 Cod de procedură penală, ținând cont de prevederile legale enunțate, instanța consideră necesar de a încasa de la Iurco Piotr Iosiv, în beneficiul statului cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare menționate în sumă de 128 lei.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă. În contextul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat a solicitat menținerea măsurii preventive aplicate în privința inculpatului. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului Iurco Piotr Iosiv este aplicată măsura preventivă – arestul preventiv, care expiră la 08.03.2026, ora 15:00, respectiv, instanța va dispune menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Nu în ultimul rând, instanța de judecată consideră necesar să aplice în această cauză prevederile art. 88 alin. (3) din Codul penal, astfel încât termenul aflării inculpatului Iurco Piotr Iosiv în stare de reținere și arest, din data de 08 decembrie 2025 și până la 06 martie 2026, urmează să se includă în termenul închisorii.

Acțiune civilă nu a fost depusă. Corpuri delicte nu sunt.

Prin prisma tuturor circumstanțelor descrise *supra*, aplicând prevederile art. art. 338-341, 382, 384-385, 389, 392-395 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Iurco Piotr Iosiv, IDNP ***** născut la ***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. b) Cod penal şi i se stabilește o pedeapsă ***sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.***

Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare, aplicată inculpatului Iurco Piotr Iosiv prin prezenta sentință, urmează a fi calculat din momentul pronunțării sentinței și anume din 06 martie 2026.

În termenul executării pedepsei se va include termenul reținerii și deținerii lui Iurco Piotr Iosiv în stare de arest preventiv, de la 08 decembrie 2025, până la 06 martie 2026.

Măsura preventivă – arestarea preventivă, aplicată în privința inculpatului Iurco Piotr Iosiv, se menține până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe. Arestul preventiv urmează să fie executat în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău.

Se încasează de la Iurco Piotr Iosiv, IDNP ***** născut la ***** în bugetul de stat, cheltuielile judiciare privind efectuarea expertizelor, în sumă totală de 128 (una sute douăzeci și opt) lei.

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

Preşedinte şedinţei
judecătorul Vitalie Fachira

Președintele ședinței: VITALIE FACHIRA